

Lov vedtages, vil altsaa Befordringskraften ved Heste, som befordre Personer fra Kongens Nytorv til Triangelen, komme til at betale Stat, medens derimod Befordringskraften ved Dampmaskine, som befordre Personer fra Triangelen og videre ud, gaar fri. Man siger, at der har været Klage fra Vognmænd, Hyrskudste o. s. v. over, at de ikke ere stillede godt overfor Sporvejsseleksfaberne, idet disse konkurrere saa stærkt med dem; men jeg veed ikke, om man tror, at det at vedtage dette Lovforslag vil hjælpe paa deres Kaar. Man ser jo om Sommeren daglig, at Vogne fra Kjøbenhavn kjøre med Personer langs Strandveien Side om Side med Dampsporvognen. Der er endnu en Klasse Befordring, som, saavidt det er mig sagt, ikke betaler nogen Afgift. Det er Drofkerne. Jeg troede egentlig, at Drofkeierne vare komne ind under „Hyrskudstene“, og saaledes betalte halv Afgift, men det skal ikke være Tilfældet. De betale Ingenting, efter hvad de selv sige, og den hele Bedrift er vistnok heller ikke saa meget lukrativ. Næst efter Sporvognene danne de det største Led blandt Kommunikationsmidlerne for Personer her i Kjøbenhavn; men tror man nu, at man vil beskytte dem ved at paalægge Drofkehestene og Sporvognshestene samme Stat, saa tror jeg, man tager feil. Hvor mange Mennesker kan der være paa en Drofke? Høist 5 foruden Kudsten. Naar vi tage de nye Sporvognslinier, hvor der kjøres med en Hest, saa se vi, at denne ene Hest trækker 22 Mennesker foruden Kudst og Konduktør. Vil man derefter gjøre en Fordeling af 10 Kr. pr. Hest, saa vil man finde, at Drofkeierne forholdsvis komme til at betale langt Mere end Sporvejsseleksfaberne. Derfor kan det ikke forundre saa meget, at Kommunalbestyrelsen har søgt at faa Sporvejsseleksfaberne ind under denne Bestatning. Det er ogsaa bekjendt nok, at ved enhver Leilighed søger det Offentlige, saavel Kommunalbestyrelse som ogsaa Krigsministeriet — jeg kunde næsten fristes til at sige — at berige sig paa disse Seleksfabers Bekostning; thi hver Gang de skulle have en lille Indrømmelse, eller et nyt Anlæg skal gjøres, bliver der altid paalagt dem extraordinære Afgifter. Da saaledes f. Ex. Falkoneralleens Sporvejsseleksfab blev dannet, blev det bestemt, at Vestervoldgade skulde gjøres, jeg tror det var 2 Alen — ganske vist ikke mindre — bredere. Disse 2 Alen toges af den lille Stump Vold, den sidste, der staar tilbage ved gamle Vestervoldgade, og for Tilladelsen dertil maatte Seleksfabet betale ikke mindre end 10,000 Kroner. Jeg tror saaledes ikke, man skal sige, at disse Seleksfaber, der ere saa popu-

lære og gjøre saa overordentlig megen Nytte, kunne rose sig af just at faae nogen meget medgjørlig Behandling, og derfor var der vistnok saa meget mindre Grund til nu at paalægge dem en forøget Stat. — Loven har nu foruden dette Alternativ ogsaa paapeget det andet, nemlig det at hæve Hestefatten aldeles. Jeg maa tilstaa, at det er det Æneste, der tiltaler mig. Det er ganske vist, at Pleie- og Fødselsstiftelsen skal have Bidrag, og jeg ønsker, at den maa faae Mere end de 14,000 Kr., idet den vist har megen Trang dertil og behøver det, men jeg finder ikke, det er retfærdigt, at man saaledes lader en enkelt Klasse af Landets Hesteholdere betale hele Tilskudet til en saadan Anstalt, der er til Nytte og Gavn for det Hele. Nei, lad Kommunen betale det Bidrag, som findes passende og rigtigt til denne Stiftelse, og lad den tage disse Benge der, hvor den tager alle de andre Benge, som ere nødvendige til at dække Forskjellen mellem de ordinære Indtægter og Udgifter, nemlig fra Indkomstskatten. Skulde det da behøves at lægge en lille Brøddel til denne, naa, Herre Gud, da har det ikke saa stort at sige, og saa bliver Fordelingen rigtig og retfærdig, thi saa er det alle statteyndende Borgere, der komme til at betale til denne Stiftelse, men ikke en enkelt Klasse, som man saaledes lægger dette over paa. Det skulde glæde mig, om vi kunde faae denne eneste Levning af Mæringskatten slaat ihjel ved denne Leilighed. Jeg skal naturligvis for mit Vedkommende ikke stemme mod denne Sags Overgang til 2den Behandling, hvis man ellers finder det rigtigt at lade den gaa videre; men jeg tilstaar oprigtig, at det er ene og alene for derved at kunne faa Leilighed til at stille et Uendringsforslag, som gaar ud paa, at den gamle Hestestat bliver aldeles hævet, og at det bliver paalagt Kommunen at give et passende Bedrag til den omhandlede Stiftelse.

Kanser: Kommunalbestyrelsen har ganske vist havt en dobbelt Hensigt med at ønske denne Lov fremlagt, for det Første for dermed at forøge Kommunens løbende Indtægter, hvortil den har forment, at der var Trang, og dernæst har man havt den Hensigt, at kunne blive i Stand til at give Fødsels- og Pleiestiftelsen et klæffeligt Tilskud uden derved at angribe Kommunens løbende Indtægter, som ikke godt kunne taale det. Naar man derfor nu vil gaa ud fra, at den gamle Stat paa 3000 Rd., der havde til Gjenstand Luxusheste, nu ogsaa skulde udvides paa Grundlag af den samme Gjenstand, vilde man derved langtfra opnaa Noget, der paa nogen Maade kunde tilfredsstille den